Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud. Igor Barbacaru)
Dosarul nr. 3a-859/24 (2-23150744-02-3a-06082024)

Republica Moldova
Curtea de Apel Centru
D E C I Z I E

1 aprilie 2025 mun. Chişinău

Colegiul Civil, Comercial şi de Contencios Administrativ al
Curţii de Apel Centru

Având în componenţa sa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorii Dașchevici Grigore şi Bostan Angela
Grefier Papuc Daniela

Judecînd în şedinţă publică, cererea de apel declarată de Sergiu Bezpali asupra hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 15.05.2024, adoptată la acțiunea în contencios administrativ depusă de Sergiu Bezpali împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, Ministerul Afacerilor Interne, cu privire la anularea actului administrativ, obligarea emiterii actului administrativ favorabil, încasarea cheltuielilor de judecată,

C o n s t a t ă:

<u>Obiectul acțiunii, circumstanţele cauzei:</u>

La 24.10.2023, Sergiu Bezpali s-a adresat în instanță cu acțiunea în contecios administrativ împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, Ministerul Afacerilor Interne, prin care a solicitat:

- anularea ordinului cu privire la încetarea raportului de serviciu nr. 516/ps din 01.09.2023, prin care s-a încetat raportul de serviciu al comisarului Bezpali Sergiu, Ofiţer superior de investigaţii al Sectorului Poliţiei de Frontieră „Leuşeni-2” al Direcţiei regionale Vest a Inspectoratului General al Poliţiei de Frontieră;
- restabilirea în funcţia deţinută anterior, iar în caz de imposibilitate - Obligarea Inspectoratului General al Poliţiei de Frontieră, de emitere a unui act administrativ individual favorabil cu încadrarea într-o funcţie egală în drepturi deţinută până la încetarea raportului de serviciu;
- obligarea Inspectoratului General al Poliţiei de Frontieră în lichidarea erorilor emise şi anume anularea ordinului nr. 516 din 01.09.2023;
- a încasa din contul Inspectoratului General al Poliţiei de Frontieră în favoarea lui Bezpali Sergiu a salariului pentru perioada absenţei forţate de la locul de muncă;

- a încasa din contul Inspectoratului General al Poliţiei de Frontieră în favoarea lui Bezpali Sergiu, prejudiciul moral în sumă de 1 000 000 lei.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că, a activat ca Ofiţer superior de investigaţii al Sectorului Poliţiei Frontieră „Leuşeni-2” al Direcţiei regionale Vest al Inspectoratului General al Poliţiei de Frontieră.

Notează că, pe parcursul activităţii în serviciul poliţiei de frontieră, și-a executat atribuţiile funcției într-o manieră conştiincioasă şi responsabilă.

Relevă că, la data de 01.09.2023, a fost emis ordinul nr. 516/ps, prin care s-au încetat raporturile de serviciu cu Bezpali Sergiu. Ordinul contestabil a fost adus la cunoştinţă la data de 04.09.2023, conform ştampilei aplicate.

Nefiind de-acord cu Ordinul IGPF nr. 516/ps din 01.09.2023, în termeni legali l-a contestat la IGPF, argumentând ilegalitatea ordinului contestabil.

Susține reclamantul că, la data de 18.09.2023 (care a fost remis prin poşta electronică la data de 19.09.2023, recepţionată la 20.09.2023), prin răspusul nr. 35/18-1-8251 al IGPF, executor al contestaţiei fiind Dl. Drăgoi Alexandru, secţia juridică, ofiţer principal al secţiei reprezentare şi contencios, l-a informat referitor la faptul că, ordinul IGPF nr. 516/ps din 01.09.2023 este emis legal, iar avînd în vedere faptul că Ministerul Afacerilor Interne este autoritatea publică ierarhic superioară, dosarul administrativ se remite autorităţii superioare, respectiv decizia definitivă referitor la cererea prealabilă, aparţine MAI.

Punctează că, contrar prevederilor art. 60 alin. (1) Cod Administrativ, care prevede că, termenul general în care o procedură administrativă trebuie finalizată este de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel, autoritatea ierarhic superioară (la caz MAI) nu a soluţionat cererea prealabilă, or, careva răspuns nu a recepţionat.

Consideră că, ordinul Nr. 516-p din 01.09.2023 este ilegal din următoarele motive:

La data de 13.06.2023, comisarul Bezpali Sergiu a fost preavizat despre reducerea funcţiei deţinute de Ofiţer Superior de Investigaţii al Sectorului Poliţiei de Frontieră Leuşeni-2 al Direcţiei regionale Vest al Inspectoratului General al Poliţiei de Frontieră.

Corespunzător, deşi conducerea era obligată ca la prezentarea preavizului despre reducerea funcţiei în care activa Bezpali Sergiu, să-i prezinte în scris altă funcţie echivalentă cu cea deţinută, angajatorul a neglijat această obligaţie şi abia la data de 11.07.2023 (ziua a 29 după previzare, atunci când termenul de 30 de zile practic expirase) i-a adus la cunoştinţă propunerea de a accede în altă funcţie, dar nu de către Direcţia regională Vest unde activa, neîntemeiat comunicîndu-se să se prezinte la IGPF, unde urma să i se propună funcţia.

Consideră că, angajatorul a acţionat contrar prevederilor legale la propunerea unei alte funcţii, ori, funcţia care i-a fost propusă nu este similară și este necorespunzătoare calificativului şi stagiului de muncă ce îl deţine, şi anume

funcţia de Ofiţer Superior al Unităţii de control al frontierei a Sectorului Poliţiei de Frontieră „Giurgiuleşti”, funcţie pentru care reclamantul nu are studii necesare, or, pe toată perioada activităţii, Bezpali Sergiu a activat în MAI doar în cadrul Serviciului de investigaţii.

Reiterează că, are la întreţinere doi copii minori, iar deplasarea lui la postul de muncă propus, duce la imposibilitatea ultimului de a se deplasa, ori, avînd în vedere copii minori cît şi distanţa parcursă zilnic de la domiciliul angajatului pînă la postul de muncă este considerabilă, fapt ce generează cheltuieli suplimentare şi anume de combustibil (ce urma să le suporte ultimul), duce la imposibilitatea acceptării unei astfel de funcţii.

Subliniază reclamantul că, potrivit art. 6 alin. (1) al Legii nr. 288 din 16 decembrie 2016, funcţionarul public cu statut special ocupă funcţii corespunzătoare calităţii sale profesionale şi îndeplineşte doar atribuţii legate de acestea, care rezultă din prevederile legislaţiei în vigoare şi din fişa postului.

Raportînd norma pre-citată la cazul dat, conducerea, prin pronunerea funcţiei menţionate lui Bezpali Sergiu, deviază de la prevederile legale, mai mult ca atît, ultimul are toate calificativele necesare, stagiul de muncă de peste 22 ani de muncă, mereu şi-a onorat obligaţiunile de serviciu, fără careva abateri, şi nu a fost înregistrată nici o abatere disciplinară.

Precizează că, funcţia în care activa, şi-a schimbat doar denumirea, deci, ea nu a fost lichidată, atribuţiile funcţionarului fiind tot aceleaşi, însă denumirea este alta, iar în funcţia respectivă a fost promovată o altă persoană, nepropunîndu-i ultimului funcţia dată, fapt contrar prevederilor legale, şi anume art. 3 al Legii nr. 155 din 21 iulie 2011, care statuează expres că, autorităţile publice vor utiliza la aprobarea sau, după caz la modificarea statelor de personal, exclusiv titlurile funcţiilor publice prevăzute de prezenta lege. În cazul în care, după aprobarea sau modificarea statelor de personal, titlurile funcţiilor publice deţinute de unii funcţionari publici se vor modifica fără schimbarea sarcinilor şi atribuţiilor de serviciu aferente funcţiilor respective, aceştia vor fi numiţi în noile funcţii în modul prevăzut de art. 69 alin. a) din Legea nr. 158/2008 cu privire la funcţia publică şi statutul funcţionarului public în termen de 15 zile calendaristice de la data intrării în vigoare a statelor de personal corespunzător. Numirea se face prin actul administrativ al persoanei/organului care are competenţă legală de numire în funcţie.

Totodată, potrivit art. 33 alin. (2) al Legii enunțate, transferul funcţionarului public cu statut special se face într-o funcţie echivalentă cu cea deţinută sau într-o funcţie de nivel inferior la cererea scrisă a funcţionarului. Careva cereri din partea funcţionarului nu au fost înregistrate.

Punctează că, conform prevederilor legale pre-citate, deşi conducerea era obligată prin lege de a-i propune funcţia ce a suferit modificări (Ofiţer Superior de

investigaţii al Secţiei Investigaţii Crime Transfortaliere al SPF Leuşeni-2), ori altă funcţie similară, acesta a fost discriminat şi impus de a accepta o funcţie inferioară, contrar legislaţiei în vigoare.

Totodată, din considerentul că, nu era clar ce acte i-au fost înmînate în momentul preavizării despre funcţia redusă, inclusiv şi propunerea unei alte funcţii, s-a efectuat o interpelare în adresa IGPF, care la data de 27.09.2023, a remis în adresa acestuia (prin intermediul poştei electronice), raportul prin care lui Bezpali Sergiu i-a fost propusă funcţia de Ofiţer Superior al Unităţii de control al frontierei a Sectorului Poliţiei de Frontieră „Giurgiuleşti”.

Analizînd actele expediate, în special raportul din 01.07.2023, constată că, acesta este lovit de nulitate, ori, acest raport pentru a avea putere juridică urma a fi avizat de către Şeful Inspectoratului, obligatoriu urma a fi înregistrat la secţia cadre din cancelarie, urmând a i se atribui număr, ceea ce lispsește la caz.

Constată că, această acţiune a organelor de conducere (prezentarea cît şi obligarea în semnarea unui act ce nu are putere juridică de către o instituţie de stat, mai mult ca atît la caz este vorba de Inspectoratul General al Poliţiei de Frontieră), ca fiind o încălcare gravă a legisaţiei, ori, prin aceste ilegalităţi şi abuzuri, cu scopul concret de a-l demisiona pe Bezpali Sergiu, neavînd careva temei pentru a iniţia această procedură, organele resposabile de efectuarea actelor juridice au recurs la abuzuri şi ilegalităţi, constituind motivarea ordinului de încetare a relaţiilor de muncă între IGPF şi Bezpali Sergiu.

Prin comiterea unor astfel de abuzuri, atestă încălcarea principiului legalităţii prevăzut de art.21 Cod Administrativ. Or, potrivit art. 121 alin. (1) Cod Administrativ, semnarea, cu semnătură olografă sau cu semnătură electronică, a actului administrativ individual se face de conducătorul autorităţii publice sau de către persoana împuternicită de acesta, dacă legea nu prevede altfel, iar alin. (4) al aceluiași articol prevede că, actul administrativ individual nesemnat este nul.

La fel, conform art. 141 alin. (1) Cod Administrativ, un act administrativ individual este nul dacă conţine un viciu deosebit de grav şi acest lucru este evident în cadrul aprecierii concludente a tuturor circumstanţelor care se iau în considerare.

Corespunzător, remarcă reclamantul că, au fost încălcate normele legale şi anume art. 33 alin. (2) din Legea nr. 288 din 16.12.2006, art. 3 al Legii nr. 155 din 21.07.2011, cît şi prevederile codului administrativ menţionate.

Atrage atenția asupra faptului că, la data de 11.07.2023, Bezpali Sergiu a înregistrat cererea de ieşire în concediu pentru îngrijirea copilului minor, cererea fiind înregistrată cu nr. 15918, iar potrivit extrasului din ordinul nr. 417/ps din 13.07.2023, s-a admis cererea Comisarului Bezpali Sergiu şi s-a oferit concediu neplătit pentru îngrijirea copilului minor începînd cu data de 11.07.2023 pînă pe 12.06.2024.

Susține reclamantul că în acea zi , aflîndu-se în biroul şefei resurse umane a IGPF, a fost supus presiunii de a accepta funcţia propusă, ori în caz contrar va fi concediat, astfel că, ultimul mai avînd aproximativ doi ani pînă la atingerea vîrstei de pensionare, a acceptat-o, ca imediat după ieşirea sa din birou, analizînd cele întîmplate şi constatînd că, a fost supus de a semna un preaviz ilegal şi că are dreptul de a fi propus într-o funcţie similară, în termeni rezonabili, Bezpali Sergiu a mai înaintat o cerere cu nr. 15919, prin care refuză acceptul funcţiei propuse anterior, motivîndu-şi corespunzător poziţia.

Reliefează că, celorlalţi ofiţeri/angajaţi, li s-au propus funcţii în mun. Ungheni, de către Conducerea de la Ungheni, însă în situaţia raportată lui, acesta fiind discriminat şi trimis la Chişinău, la IGPF ca să-i fie propusă o altă funcţie care urma a fi trimis la Sectorul Poliţiei de Frontieră „Giurgiuleşti”.

Comunică reclamantul că, propunerea de acceptare a funcţiei, a fost în data de 11.07.2023, ziua în care prin ordinul dl. Vasiloi Rosian, Bezpali Sergiu se afla oficial în concediu de îngrijire a copilului minor, astfel că, se constată nulitatea atît a avizului privind propunerea în transferarea altei funcţii, cît şi analiza cererii privind refuzul acceptării funcţiei propuse, ori, potrivit art. 38 alin. (5) al Legii nr. 288/2016, termenul de preavizare nu include perioada în care funcţionarul public cu statut special se află în concediu de odihnă, în concediu de studii, nici perioada suspendării sale din funcţie din motive de boală sau traumă. Astfel, avînd în vedere cele menţionate, se constată că, lui Bezpali Sergiu în genere nu i s-a propus o altă funcţie, ceea ce indică asupra încă a unui temei ilegal ce a dus la concedierea sa.

Tot aici face trimitere şi la prevederile art. 120 alin. (1) Codului Muncii, conform căruia, în afară de concediul de maternitate şi concediul parţial plătit pentru îngrijirea copilului pînă la vîrsta de 3 ani, femeii, precum şi persoanelor menţionate la art. 124 alin. (2), li se acordă, în baza unei cereri scrise, un concediu suplimentar neplătit pentru îngrijirea copilului în vîrstă de la 3 la 4 ani, cu menţinerea locului de muncă (a funcţiei). În lipsa locului de muncă anterior (funcţiei anterioare), persoanelor menţionate li se acordă un alt loc de muncă echivalent (funcţie echivalentă).

Referitor la cererea de refuz la acceptarea funcţiei deţinute, din data de 11 iulie cu nr. 15919 (cererea fiind înregistrată după ieşirea ultimului în concediu neplătit), constată irelevanţa la examinarea acesteia de către organele de conducere, ori, Bezpali Sergiu în primul rînd urma a fi preavizat conform legislaţiei în vigoare cu propunerea imediat a funcţiei, în al doilea rînd preavizul din data de 11.07.2023 conform căruia Bezpali Sergiu semnează acceptul este nul, din considerentele descrise mai sus, iar atare circumstanţe duc la nulitatea examinării cererii de refuz şi luarea unei decizii asupra acesteia, cît şi ordinul de încetare a raporturilor de muncă.

Punctează că, la data de 07.08.2023, a înaintat o nouă cerere, prin care a solicitat permisiunea de a reveni înainte de termen la serviciu, începînd cu data de 01.09.2023.

Astfel, la revenirea la serviciu, i s-a înmînat ordinul privind concedierea sa începînd cu data de 03.09.2023 (zi nelucrătoare - duminică), ori, aceasta dată este irelevantă, din considerentul că potrivit codului muncii, ziua concedierii este ultima zi de muncă a salariatului, ori, reclamantul nu activa duminica, iar ca termen procedural, orice zi nelucrătoare conform căreia angajatul nu activează, nu poate fi considerată ultima zi.

La acest aspect, constată încălcarea procedurii de emitere a ordinului privind încetarea raportului de serviciu, în condiţiile în care, potrivit art. 38 alin. (5) a Legii nr. 288 din 16.12.2016 privind funcţionarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor nterne, în cazul încetării raportului de serviciu în condiţiile alin. (1) lit. f), angajatorul este obligat să-i acorde funcţionarului public cu statut special un preaviz de 30 de zile calendaristice, cu reducerea programului de muncă cu pînă la 2 ore zilnic, cu menţinerea plăţilor salariale cuvenite. Termenul de preavizare nu include perioada în care funcţionarul public cu statut special se află în concediu de odihnă, în concediu de studii, nici perioada suspendării sale din funcţie din motive de boală sau traumă.

Reieşind din norma pre-citată, comunică că, la data de 13.06.2023, i s-a adus la cunoştinţă previzul prevăzut de art. 38 alin (5) al Legii citate supra, însă nu s-a ţinut cont de prevederile art. 38 alin. (1) lit. f) al aceleaşi legi, care prevede expres că, raportul de serviciu al funcţionarului public cu statut special poate să înceteze în următoarele situaţii: în cazul lichidării entităţii din care face parte sau al reducerii postului său din statele de personal, dacă funcţionarul nu poate fi încadrat în altă funcţie publică cu statut special sau refuză transferul său într-o altă funcţie. Consecvent, norma la care s-a făcut referire mai sus, nu a fost respectată de către angajator, ori, anexa la preaviz i-a fost adusă la cunoştinţă, dar preavizul cu privire la funcţie nu i-a fost înaintat, ceea ce rezultă că în cazul în care persoanei nu i s-a propus altă funcţie, el nu poate fi demis în condiţiile stipulate în ordinul de încetare a raporturilor de muncă din 01.09.2023.

Avînd în vedere faptul că, reclamantului nu i s-a adus la cunoştinţă contra semnătură un astfel de preaviz (care urma a-i fi prezentat la data propunerii unei funcţii similare şi în cazul în care era refuzul de acceptare a funcţiei propuse), avocata Mariana Spînu, în numele reclamantului a interpelat IGPF în vederea explicării asupra lipsei unui astfel de preaviz.

Relatează că, prin răspunsul IGPF nr. 35/18-1-9260 din data de 19.10.2023, pîrîtul recunoaşte că un asemnea preaviz contra semnătură nu i s-a adus la cunoştinţă reclamantului. Mai mult ca atît, prin acelaşi răspuns, autoritatea a recunoscut că, în perioada de 13 iunie - 01 septembrie 2023, a existat vacantă

funcţia de Ofiţer superior de investigaţii al Sectorului Poliţţiei de Frontieră Leuşeni - 2, fiind plasat anunţul pe pagina Web al Poliţiei de Frontieră, la rubrica „Cariera”, privind funcţia vacantă menţionată, iar la data de 28.06.2023, această funcţie a fost ocupată din sursă internă.

Comunică că, pe pagina web oficială, o astfel de funcţie vacantă nu se regăseşte, iar dat fiind faptul că, această funcţie este similară cu cea în care activa reclamantul, urma a-i fi propusă lui, ceea ce pîrîtul cu rea-credinţă a ignorat.

Mai invocă reclamantul că, deşi ordinul de concediere nr. 516 PS din 01.09.2023, are la bază art. 38 alin. (1) lit f) din Legea nr. 288 din 16.12.2016, un astfel de preaviz legal nu se regăseşte la baza ordinului, nici preavizul ce prevede art. 38 alin. (5), nu se regăseşte, ori în atare situaţie Bezpali Sergiu, activînd ca funcţionar public, din motive ilegale, neîntemeiate a fost lipsit de dreptul la munca prestată, încetîndu-se raportul de serviciu contrar prevederilor legale cît şi principiile serviciului public (art. 5 al Legii nr. 158 din 16.12.2008).

În vederea celor relatate, reclamantul face trimitere şi la prevederile art.5 lit. m), art. 10 alin. (2) lit. (a), art. 89 din Codul muncii.

Prin Încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 15 mai 2024, s-a declarat inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ, înaintată de Bezpali Sergiu împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, Ministerul Afacerilor Interne – în partea ce ține de solicitarea cu privire la încasarea prejudiciului moral în cuantum de 1 000 000 lei.

Hotărîrea instanţei de fond ce constituie obiectul apelului:

Prin Hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 15 mai 2024, s-a respins ca neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ înaintată de Sergiu Bezpali împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, Ministerul Afacerilor Interne, cu privire la anularea actului administrativ, obligarea emiterii actului administrativ favorabil, încasarea cheltuielilor de judecată.

Verificarea admisibilităţii apelului:

În dezacord cu soluția hotărârii instanței de fond, la 17 mai 2024, avocatul Mariana Spînu, în interesele apelantului Bespali Sergiu, a contestat-o cu apel, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii în sensul formulat.

În conformitate cu prevederile art. 232 alin. (1) Cod administrativ, apelul se depune la instanţa de judecată care a emis hotărîrea contestată în termen de 30 de zile de la pronunţarea dispozitivului hotărîrii, dacă legea nu stabileşte un termen mai mic. Instanţa de judecată care a emis hotărîrea contestată transmite neîntîrziat apelul împreună cu dosarul judiciar, după motivarea hotărîrii, instanţei de apel.

La caz, din materialele cauzei rezultă că, hotărîrea instanţei de fond a fost pronunţată public la 15 mai 2024, iar cererea de apel nemotivată a fost depusă la

17 mai 2024. Prin urmare, Completul judiciar constată că, apelul a fost depus în interiorul termenului prevăzut de legislator.

Potrivit art. 232 alin. (2) Cod administrativ, *motivarea apelului se prezintă la instanţa de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărîrii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la instanţa de judecată care a emis hotărîrea contestată.*

În speță, hotărârea motivată a fost notificată reprezentantului apelantului la data de 24 iulie 2024, iar motivarea apelului a fost depusă la 14 august 2024, adică cu respectarea prevederilor art. 232 alin. (2) Cod administrativ.

Argumentele apelantului vis-a-vis de pretinsa ilegalitate a hotărîrii atacate cu apel:

În susținerea apelului, apelantul a reiterat argumentele de fapt și de drept indicate în acțiunea depusă, menționând că, prima instanță eronat a conchis asupra netemeiniciei revendicărilor formulate în cererea de chemare în judecată.

Suplimentar a subliniat că, la caz, a fost preavizat despre reducerea funcției deținute de Ofițer Superior de Investigații al Sectorului Poliției de Frontieră Leușeni-2 al Direcției regionale Vest al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră abia la data de 13.06.2023. Totodată, deși conducerea era obligată ca la prezentarea preavizului despre reducerea funcției în care activa Bezpali Sergiu, să-i prezinte în scris altă funcție echivalentă cu cea deținută, angajatorul a neglijat această obligație și abia la data de 11.07.2023 (ziua a 29 după preavizare), propunându-i de a accede lui în altă funcție, urmând ca acesta să se prezinte la IGPF.

Reiterează de asemenea că, potrivit art. 38 alin. (5) al Legii nr. 288/2016, termenul de preavizare nu include perioada în care funcționarul public cu statut special se află în concediu de odihnă, în concediu de studii, nici perioada suspendării sale din funcție din motive de boală sau traumă.

Mai mult ca atît, de către reclamant a fost prezentat ordinul Nr. 18 din 12.01.2023, conform căruia este prevăzută procedura de preavizare a entității, însă, instanța nu doar că a interpretat eronat legea ce ține de preavizare, dar a ignorat și procedura internă a IGP. Or, prin Ordinul enunțat, s-a aprobat procedura de sistem privind încetarea raportului de serviciu în cadrul Poliției de Frontieră, conform căruia, în cazul procedurii de preavizare se întocmește procesul-verbal cu privire la acordul/refuzul transferului în funcția vacantă ce nu necesită acces la secretul de stat propusă angajatului PF al cărui drept de acces la secretul de stat a încetat. Procesul-verbal al ședinței va fi semnat de către toți reprezentanții serviciilor interesate și angajatul PF al cărui drept de acces la secretul de stat a încetat.

Atestă apelantul că, motivarea soluției contrazice probele atașate din dosar și anume în partea în care instanța motivează că, ”normele legale menționate prevăd că transferul se face într-o funcție echivalentă cu funcția deținută sau într-o funcție

de nivel inferior în ierarhia profesională, ori în speță nu au fost prezentate careva probe ce ar confirma că funcția redusă este echivalentă cu o altă funcție în cadrul Sectorului de poliției de frontieră ”Leușeni-2 ” a Direcției regionale vest a IGPF”.

Comunică că, prin extrasul din statut de personal al direcției regionale vest a IGPF (extras eliberat de pîrît și anexat la materialele cauzei), se atestă că la funcția de Ofițer superior de investigații cu sarcinile identice funcției deținute de către Bezpali Sergiu, numărul de funcții erau 6, însă nici una din cele 6 funcții nu i s-a propus lui Bezpali Sergiu.

Astfel, este neîntemeiat acest argument al instanței, atîta timp cît a fost probat prin probe că, la acel moment existau 6 funcții echivalente, iar probele acumulate conform codului de procedură civilă, au fost ignorate neîntemeiat de către instanță, fapt inadmisibil conform dreptului la un proces echitabil.

Mai menționează apelantul că, în acord cu art. 183 din Codul muncii, în caz de reducere a numărului sau a statelor de personal, de dreptul preferențial de a fi lăsați la lucru beneficiază salariații cu o calificare și productivitate a muncii mai înaltă. (...) În cazul când unele persoane indicate la alin. (2) corespund câtorva criterii prevăzute la acest alineat, dreptul preferențial de a fi lăsate la lucru aparține persoanelor care corespund mai multor criterii în comparație cu celelalte persoane. În caz de egalitate a numărului de criterii, dreptul preferențial aparține persoanei care are o vechime în muncă mai mare la unitatea respectivă.

Reieșind din circumstanțele enunțate, consideră oportună admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii de admitere integrală a acțiunii.

La data de 06.09.2024, apelantul a completat cererea de apel inițială și a indicat suplimentar că, prevederile art.3 alin.(1), (4), art.5, art.38 alin. (1) din Legea privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr.288 din 16.12.2016, art. 86 alin. (1) lit. c) și art. 183 din Codul muncii, menționînd că, reieșind din conținutul normelor de drept citate, se denotă că, desfacerea contractului individual de muncă pe motivul reducerii numărului sau a statelor de personal din unitate este valabilă în următoarele condiții:

- reducerea numărului sau a statelor de personal să aibă loc real. Acest fapt urmează a fi confirmat prin ordinul cu privire la reducerea numărului de personal și aprobarea noilor state de personal. Urmează de reținut că noile state de personal urmează a fi aprobate pînă la începerea evenimentelor ce țin de reducerea numărului de personal;

- salariatul nu are dreptul preferențial de a fi lăsat la lucru. Atunci cînd se decide cu privire la dreptul preferențial de a fi lăsat la lucru urmează a se lua în considerare prevederile art. 183 din Codul muncii. în cazul în care mai mulți salariați pretind la un post vacant, atunci regula dreptului preferențial nu se va aplica. În acest caz numai angajatorul este în drept de a decide cui din salariații

care urmează a fi concediați în legătură cu reducerea numărului de personal din unitate să-i propună prin transfer funcția vacantă, ținînd totodată cont de cerințele art. 49 alin. (1) din Codul muncii privitor la specialitatea, profesia, calificarea, funcția pretendenților;

- desfacerea contractului individual de muncă a fost făcută cu consultarea prealabilă al organului sindical din unitate.

Remarcă că, prin Hotărârea Guvernului nr. 520 din 22.07.2022 pentru modificarea HG nr. 1145/2018 cu privire la organizarea și funcționarea Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, a fost aprobată structura nouă a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră. Astfel, prin ordinul IGPF nr. 742/ps din 07.12.2022 s-a dispus preavizarea angajaților subdiviziunilor regionale ale Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, despre faptul că anumite funcții deținute au fost reduse.

La caz, abia la 13.06.2023, apelantul a fost preavizat despre reducerea funcției deținute de Ofițer Superior de Investigații al Sectorului Poliției de Frontieră Leușeni-2 al Direcției regionale Vest al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră.

Subliniază că, art. 88 alin. (1) lit. c) Codul muncii statuează expres că, odată cu preavizarea în legătură cu reducerea numărului sau a statelor de personal, angajatorul va propune în scris salariatului preavizat un alt loc de muncă, (funcție) în cadrul unității respective (cu condiția că astfel de loc de muncă (funcție) există la unitate, iar salariatul preavizat întrunește cerințele necesare pentru suplinirea acestuia). Totodată, art. 38 alin. (5) din Legea privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne prevede că, în cazul încetării raportului de serviciu în condițiile alin. (1) lit. f), angajatorul este obligat să-i acorde funcționarului public cu statut special un preaviz de 30 de zile calendaristice, cu reducerea programului de muncă cu pînă la 2 ore zilnic, cu menținerea plăților salariale cuvenite.

Atestă că, aceste prevederi legale nu au fost respectate de către angajator, or, abia la 11.07.2023, adică în a 29-a zi de la preavizare, apelantului i s-a propus funcția de Ofițer Superior al Unității de control al frontierei a Sectorului Poliției de Frontieră „Giurgiulești”, fiindu-i propus spre semnare un model de raport tip, pre-completat, propunându-i-se să semneze acest raport, dacă este de acord sau nu cu funcția propusă.

Conchide că, raportul în cauză este lovit de nulitate, or, pentru a avea putere juridică, urma a fi vizat de către Șeful IGPF, obligatoriu urma a fi înregistrat la secția cadre, cu atribuirea unui număr de înregistrare, ceea ce la caz lipsește.

Totodată, apelantului nu i s-a propus o altă funcție vacantă, cu acordarea timpului/posibilității de a examina propunerea înaintată, iar raportul menționat supra nu reprezintă o propunere viabilă, în sensul normelor de drept enunțate, or,

nu conține elementele unei propuneri de o altă funcție, dar a fost perfectat ca fiind o inițiativă/ solicitare din partea reclamantului, pre-completată în locul acestuia.

Observă că, o reducere de personal, de fapt, nu a avut loc, or, efectivul-limită al Poliției de Frontieră atât pînă la emiterea Hotărârii Guvernului nr. 520 din 22.07.2022, cât și după emiterea acesteia, a rămas neschimbat, fiind în același număr de 3748 de unități, inclusiv 240 de unități personal de deservire tehnică.

Mai mult decât atât, angajatorul nu a explicat motivele pentru care nu a propus reclamantului funcția de ofițer superior de investigații al Sectorului Poliției de Frontieră Leușeni - 2, având în vedere anunțul de angajare plasat pe pagina Web a Poliției de Frontieră, fiind o funcție similară cu cea deținută de apelantul Bezpali Sergiu în perioada de preavizare. Or, funcția dată în anumită măsură este echivalentă funcției deținute anterior de reclamant, ceea ce rezultă din obligațiunile de serviciu (fișa postului) cât și din sarcinile de bază în contrapunere cu statele de personal anterioare.

Deasemenea indică apelantul că, contrar art. 94 Cod administrativ, nu a fost audiat până la emiterea actului administrativ contestat, iar decizia emisă în privința acestuia nu este motivată, deoarece din conținutul acesteia nu sunt identificabile temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerație autoritatea publică la emiterea acesteia decizii.

Menționează apelantul că, reproducerea în textul deciziei emise a normelor legale pe care le consideră relevante, nu este suficientă, nefiind clar din ce motiv reclamantului nu i s-a propus o funcție similară cu cea ocupată anterior.

Consideră că, la emiterea actului de încetare a raportului de serviciu nu a fost respectat principiul legalității, iar încetarea raportului de serviciu cu apelantul a fost determinată de circumstanțe exclusiv subiective.

Argumentele intimatului expuse în referință:

La data de 15.10.2024, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră a depus referință, prin care a solicitat respingerea apelului ca nefondat cu menținerea hotărârii instanței de fond.

De asemenea, intimatul Ministerul Afacerilor Interne al RM, prin referința depusă la 06.11.2024, a pledat pentru menținerea în vigoare a hotărârii primei instanțe, considerând-o legală și întemeiată.

Argumentele participanților invocate în cadrul judecării apelului:

În ședința de judecată, apelantul Bezpali Sergiu și reprezentantul acestuia, avocatul Mariana Spînu, au susținut integral argumentele invocate în cererea de apel, solicitând admiterea acestuia, în baza motivelor de fapt și de drept invocate.

Reprezentantul intimatului Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, Garbuz Eugeniu, a pledat pentru respingerea apelului, cu menținerea hotărârii primei instanțe ca fiind legală și întemeiată.

Reprezentantul intimatului Ministerul Afacerilor Interne, în ședința instanței de apel nu s-a prezentat. Prin referința depusă, a solicitat examinarea cauzei în apel, în lipsa reprezentantului său.

Audiind participanții prezenți la proces, studiind materialele dosarului şi înscrisurile administrate, verificând argumentele expuse în cererea de apel, Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru conchide că, apelul declarat de Bezpali Sergiu este neîntemeiat şi urmează a fi respins, cu menţinerea hotărîrii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 15.05.2024, reieșind din următoarele considerente.

<u>Aprecierea instanţei de apel a argumentelor părţilor şi cadrului legal aplicabil speţei:</u>

În conformitate cu prevederile art. 195 Cod administrativ, *procedura acţiunii în contenciosul administrativ se desfăşoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepţia art.169–171.*

Potrivit dispoziţiilor art.219 alin.(1), (3) Cod administrativ, *(1) Instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. (3) Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces.*

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, *examinînd cererea de apel, instanţa de apel adoptă una dintre următoarele decizii-* ***respinge apelul.***

Conform art. 239 Codul de procedură civilă, *hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.*

În temeiul art.240 alin.(1) Cod de procedură civilă, *la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.*

Hotărârea este întemeiată, dacă în ea sunt expuse toate circumstanţele care au importanţă la soluţionarea cauzei şi care au fost verificate în şedinţa de judecată multilateral, complet, fiind elucidate probele privind circumstanţele constatate ale cauzei.

Prevederile legale enunţate impun în mod expres, obligația instanţei de apel să verifice circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe,

precum şi cele care nu au fost stabilite şi este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei şi să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Respectiv, conform practicii CEDO instanţa de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, are obligaţia să examineze efectiv problemele esenţiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze doar la însuşirea motivelor și concluziilor date de instanţa inferioară. (*Hirro Balani c. Spaniei*, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; *Georgiadis v. Greciei* nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

Completul de Contencios Administrativ al Curţii de Apel Centru, analizând legalitatea hotărârii pronunţate în raport cu prevederile art.225 Cod administrativ; art. 239 – 241 Cod de procedură civilă, constată că aceasta urmează a fi menţinută, or instanţa de fond, corect a elucidat şi constatat circumstanţele cauzei, a verificat şi apreciat obiectiv, probele prezente la materialele cauzei, stabilind corect circumstanțele de fapt și aplicând corect legislația pertinentă ce guvernează raportul litigios.

Materialul probatoriu administrat de la dosar, denotă următoarea stare de fapt:

<u>În fapt:</u>

Materialele cauzei și a dosarului administrativ atestă că, prin Hotărârea Guvernului nr. 520/2022 pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr.1145/2018 cu privire la organizarea şi funcţionarea Inspectoratului General al Poliţiei de Frontieră, a fost aprobată structura nouă a Inspectoratului General al Poliţiei de Frontieră.

În scopul executării Hotărârii Guvernului, enunțate supra, prin ordinul MAI nr.540 din 31.10.2022, a fost pus în aplicare Statul de personal al Inspectoratului General al Poliţiei de Frontieră, precum şi a fost aprobat Statul de organizare al Inspectoratului General al Poliţiei de Frontieră.

La 07.12.2022 a fost emis ordinul IGPF nr. 742/ps cu privire la preavizarea angajaţilor subdiviziunilor regionale ale Inspectoratului General al Poliţiei de Frontieră.

La data de 13.06.2023, Bezpali Sergiu a fost preavizat despre reducerea funcţiei deţinute de Ofiţer superior de investigaţii al Sectorului Poliţiei de Frontieră „Leuşeni-2” al Direcţiei regionale Vest a Inspectoratului General al Poliţiei de Frontieră.

Corespunzător, drept urmare a reducerii funcţiei deţinute, reclamantului Bezpali Sergiu Nicolae i s-a propus funcţia de Ofiţer superior al Unităţii control al frontierei a Sectorului Poliţiei de Frontieră „Giurgiuleşti” al Direcţiei regionale Sud a Inspectoratului General al Poliţiei de Frontieră, această funcție fiind refuzată de către reclamant (f.d.6,7 dosar administrativ).

În consecință, a fost emis Ordinul nr.516/ps din 01.09.2023 „Cu privire la încetarea raportului de serviciu” (f.d.12).

Ne fiind de acord cu Ordinul menționat supra, Bezpali Sergiu l-a contestat cu cerere prealabilă la 07.09.2023, solicitând anularea Ordinului nr.516/ps din 01.09.2023, cu repunerea în funcția deținută anterior (f.d.10-11).

Prin răspunsul IGPF nr.35/18-1-8251 din 18.09.2023, cererea prealabilă a reclamantului s-a respins ca neîntemeiată (f.d.20).

Manifestînd dezacordul cu răspunsul primit, la 23.10.2023, Bezpali Sergiu a sesizat instanța de contencios administrativ prezenta acțiune.

Admisibilitatea acțiunii:

Prevederi relevante ale Codului administrativ:

Articolul 20. *Acţiunea în contencios administrativ*

Dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Articolul 206. *Felurile acţiunilor în contencios administrativ*

(1) O acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare);

Reieșind din cerințele formulate, rezultă că, acțiunea reclamantului este una în contestare.

Articolul 191. *Competenţa jurisdicţională pentru acţiunea în contencios administrativ*

(1) Cu excepţia cazurilor prevăzute la alin.(2) şi (3), judecătoriile soluţionează în fond toate acţiunile în contencios administrativ.

Articolul 196. *Competenţa teritorială pentru acţiunea în contencios administrativ*

(1) Acţiunea în contencios administrativ se depune la instanţa de judecată în a cărei rază teritorială îşi are sediul autoritatea publică care a desfăşurat activitatea administrativă contestată, daca legea nu prevede altfel.

Ținînd cont de obiectul acțiunii și având în vedere prevederile art.191 alin.(1) Cod administrativ, examinarea prezentei cauze ține de competența Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, or obiectul acesteia nu se regăsește în excepțiile de la alin.(2) și (3) a art.191 Cod administrativ.

Astfel, acțiunea în contencios administrativ a fost înaintată de reclamant cu respectarea competenței jurisdicționale și teritoriale.

Articolul 17. *Dreptul vătămat*

Drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Articolul 39. *Accesul liber la justiţie*

(1) Controlul judecătoresc al activităţii administrative este garantat şi nu poate fi îngrădit.

(2) Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanţei de judecată competente.

Articolul 189. *Înaintarea acţiunii în contencios administrativ*

(1) Orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ.

Articolul 10. *Actul administrativ individual*

(1) Actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Articolul 11. *Categoriile actelor administrative individuale*

(1) Actele administrative individuale pot fi:

a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat;

Instanța de apel remarcă că, actul administrativ contestat – Ordinul nr.516/ps din 01.09.2023 „Cu privire la încetarea raportului de serviciu”, emis în temeiul art. 38 alin.(1) lit.f) al Legii privind funcţionarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr. 288 din 16.12.2016, constituie un act administrativ individual defavorabil pentru reclamant.

Articolul 19. *Cererea prealabilă*

Cererea prealabilă este instituţia care oferă o cale de soluţionare prejudiciară a litigiilor administrative.

Articolul 208. *Respectarea procedurii prealabile*

(1) Până la înaintarea acţiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepţiile prevăzute de lege.

După cum rezultă din materialele cauzei elucidate anterior, urmează că, pînă la înaintarea acţiunii în contencios administrativ, Bezpali Sergiu a respectat procedura prealabilă.

Prin răspunsul IGPF nr.35/18-1-8251 din 18.09.2023, cererea prealabilă a reclamantului s-a respins ca neîntemeiată (f.d.20).

La materialele cauzei nu se atestă dovada comunicării răspunsului dat reclamantului.

Articolul 209. *Termenul de înaintare a acţiunii în contencios administrativ*

(1) Acţiunea în contestare şi acţiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la:

a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluţionarea acesteia;

Astfel, coroborând prevederile normelor legale citate anterior, cu circumstanțele de fapt ale cauzei, Completul judiciar statuează că, acțiunea înaintată de Bezpali Sergiu la 23.10.2023 a fost depusă în instanța de contencios administrativ în termen, din care motive, instanța de fond corect a conchis asupra admisibilității acțiunii și a reținut spre examinare fondul cerințelor formulate în acțiune.

<u>Cu referire la fondul acţiunii:</u>

Articolul 224. *Hotărîrile instanţei de judecată*

(1) Examinînd acţiunea în contencios administrativ în fond, instanţa de judecată adoptă una dintre următoarele hotărîri:

a) în baza unei acţiuni în contestare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, precum şi o eventuală decizie de soluţionare a cererii prealabile, dacă acestea sînt ilegale şi prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale;

f) respinge acţiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sînt îndeplinite condiţiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit.a)–e).

Fiind învestită cu competența de soluționare a prezentului litigiu ca instanță de fond, Judecătoria Chișinău (sediul Rîşcani) prin hotărîrea din 15.05.2024, a respins ca neîntemeiată acţiunea în contencios administrativ, înaintată de către Sergiu Bezpali împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, Ministerul Afacerilor Interne, cu privire la anularea actului administrativ – Ordinul nr.516/ps din 01.09.2023 „Cu privire la încetarea raportului de serviciu”, obligarea emiterii actului administrativ favorabil, încasarea cheltuielilor de judecată.

Judecând cauza în ordine de apel, Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide că soluția fondului este una întemeiată, urmând a fi menținută, din considerentele ce vor fi expuse în continuare.

<u>LEGISLAŢIA PERTINENTĂ:</u>

Legea privind funcţionarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, nr. 288 din 16.12.2016:

Articolul 1. Obiectul şi sfera de reglementare

(1) Prezenta lege stabileşte cadrul juridic al raportului de serviciu al funcţionarului public cu statut special din aparatul central al Ministerului

Afacerilor Interne, din cadrul autorităţilor administrative şi instituţiilor din subordinea acestuia, în care sînt prevăzute posturi pentru această categorie de personal, de asemenea drepturile, obligaţiile, restrîngerile, interdicţiile şi incompatibilităţile specifice, reglementările privind disciplina muncii, privind protecţia sa juridică şi socială.

Articolul 38. Încetarea raportului de serviciu

(1) Raportul de serviciu al funcţionarului public cu statut special poate să înceteze în următoarele situaţii:

f) în cazul lichidării entităţii din care face parte sau al reducerii postului său din statele de personal, dacă funcţionarul nu poate fi încadrat în altă funcţie publică cu statut special sau refuză transferul său într-o altă funcţie;

(2) Încetarea raportului de serviciu al funcţionarului public cu statut special în cazurile prevăzute la alin.(1) lit. f)–l), t) şi u) are loc prin concedierea funcţionarului public cu statut special la iniţiativa angajatorului sau a persoanei împuternicite de către acesta.

(5) În cazul încetării raportului de serviciu în condiţiile alin.(1) lit.f), angajatorul este obligat să-i acorde funcţionarului public cu statut special un preaviz de 30 de zile calendaristice, cu reducerea programului de muncă cu pînă la 2 ore zilnic, cu menţinerea plăţilor salariale cuvenite. Termenul de preavizare nu include perioada în care funcţionarul public cu statut special se află în concediu de odihnă, în concediu de studii, nici perioada suspendării sale din funcţie din motive de boală sau traumă.

Raportînd cadrul legal precitat la circumstanțele faptice ale cauzei, Completul judiciar reține că, prin Hotărârea Guvernului nr. 520/2022 pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr.1145/2018 cu privire la organizarea şi funcţionarea Inspectoratului General al Poliţiei de Frontieră, a fost aprobată structura nouă a Inspectoratului General al Poliţiei de Frontieră.

Drept urmare, în scopul executării Hotărârii Guvernului nr. 520 din 22.07.2022, a fost aprobat Ordinul MAI nr. 540 din 31.10.2022 „Cu privire la punerea în aplicare a statelor de personal ale IGPF”, precum şi a fost aprobat Statul de organizare al Inspectoratului General al Poliţiei de Frontieră.

La 07.12.2022 a fost emis ordinul IGPF nr. 742/ps cu privire la preavizarea angajaţilor subdiviziunilor regionale ale Inspectoratului General al Poliţiei de Frontieră.

La data de 13.06.2023, Bezpali Sergiu a fost preavizat despre reducerea funcţiei deţinute de Ofiţer superior de investigaţii al Sectorului Poliţiei de Frontieră „Leuşeni-2” al Direcţiei regionale Vest a Inspectoratului General al Poliţiei de Frontieră.

Corespunzător, drept urmare a reducerii funcţiei deţinute, reclamantului Bezpali Sergiu Nicolae i s-a propus funcţia de Ofiţer superior al Unităţii control al

frontierei a Sectorului Poliţiei de Frontieră „Giurgiuleşti” al Direcţiei regionale Sud a Inspectoratului General al Poliţiei de Frontieră, această funcție fiind refuzată de către reclamant (f.d.6,7 dosar administrativ).

În consecință, a fost emis Ordinul nr.516/ps din 01.09.2023 „Cu privire la încetarea raportului de serviciu” (f.d.12).

Raportat la speța în cauză Completul judiciar conchide că instanța de fond întemeiat a a conchis asupra legalității Ordinului nr.516/ps din 01.09.2023 „Cu privire la încetarea raportului de serviciu”. Or, Ordinul a fost emis în conformitate cu prevederile Legii nr. 288 din 16.12.2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul MAI, care la articolului 38 alin. (1) lit. f) prevede că, raportul de serviciu al funcţionarului public cu statut special poate să înceteze în cazul lichidării entităţii din care face parte sau al reducerii postului său din statele de personal, dacă funcţionarul nu poate fi încadrat în altă funcţie publică cu statut special sau **refuză transferul său într-o altă funcţie**.

În speță, încetarea raportului de serviciu al apelantului a intervenit în contextul reorganizării instituționale a IGPF, în urma adoptării Hotărârii Guvernului nr. 520/2022, care a modificat Hotărârea Guvernului nr. 1145/2018, urmare a faptului fiind redusă r funcţia deţinută de Ofiţer superior de investigaţii al Sectorului Poliţiei de Frontieră „Leuşeni-2” al Direcţiei regionale Vest a Inspectoratului General al Poliţiei de Frontieră. În vederea punerii în aplicare a noii structuri, au fost emise Ordinul MAI nr. 599 din 05.12.2022 privind punerea în aplicare a statelor de personal și Ordinul IGPF nr. 742/ps din 07.12.2022 privind preavizarea angajaților afectați de reorganizare.

În cadrul acestei proceduri, apelantul Bezpali Sergiu, în calitate de ofițer superior de investigații la Sectorul Poliției de Frontieră „Leușeni-2”, Direcția regională Vest, a fost preavizat la data de 13.06.2023 cu privire la reducerea funcției deținute, fiindu-i oferită o funcție echivalentă de ofițer superior în cadrul Sectorului Poliției de Frontieră „Giurgiulești”, Direcția regională Sud. Inițial, acesta a acceptat funcția propusă (la 11.07.2023), însă ulterior, în aceeași zi, a depus o cerere de retragere a acordului său, ceea ce echivalează cu un refuz expres de transfer.

Refuzul de a accepta funcția propusă atrage, conform art. 38 alin. (1) lit. f) coroborat cu alin. (2) din Legea nr. 288/2016, încetarea raportului de serviciu la inițiativa angajatorului.

De asemenea, angajatorul a respectat obligația de preavizare a apelantului, iar oferirea funcției alternative s-a realizat în condițiile legii, ținând cont de specialitatea, experiența și calificarea apelantului, funcție care a fost refuzată de reclamantul apelant.

Ordinul contestat este motivat corespunzător, conținând atât considerentele de fapt (reorganizarea, reducerea postului, refuzul transferului), cât și cele de drept

(art. 38 alin. (1) lit. f), art. 33, 13 din Legea nr. 288/2016, art. 118-120 Cod administrativ).

Apelantul invocă faptul că Direcția regională Vest „nu a fost reorganizată”, însă acest argument nu poate fi reținut ca întemeiat, or, reorganizarea nu presupune întotdeauna schimbări de denumire, ci modificări funcționale și structurale (atribuții, număr de posturi, competențe). Astfel, instanța de fond just a statuat că, funcţia deţinută anterior de către reclamant, nu a fost transferată cu toate atribuţiile acesteia în noua structură, motiv din care reclamantului i s-a propus o altă funcţie.

Pe cale de consecință, Completul judiciar atestă că, careva abateri sau încălcări, la emiterea ordinului contestat privind încetarea raporturilor de serviciu instituite între Bezpali Sergiu și Inspectoratul General al Poliției de Frontieră nu au fost stabilite, actul administrativ contestat fiind unul legal și întemeiat, iar simplul dezacord al apelantului/reclamant cu Ordinul de încetare a raportului de serviciu, enunțat supra, nu poate servi drept temei de anulare a acestuia.

Apelantul Bezpali Sergiu în motivarea acțiunii și a apelului depus s-a referit și la executarea cu conștiinciozitate a atribuțiilor sale, susținînd că a activat responsabil în funcția de Ofițer superior de investigații la Sectorul Poliției de Frontieră „Leușeni-2”, fără abateri disciplinare, având peste 22 de ani de experiență în cadrul MAI. În acest context, instranța de apel subliniază că, performanța profesională anterioară și vechimea în muncă nu împiedică legal încetarea raporturilor de serviciu în condițiile art. 38 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 288/2016. Legea permite încetarea raportului de serviciu în caz de reorganizare și reducere de post, chiar și pentru funcționari exemplari.

Cu referire la „lipsa propunerii funcției echivalente în termen”, apelantul invocă că, a fost preavizat despre reducerea funcției deținute la 13.06.2023, dar i s-a propus o altă funcție abia pe 11.07.2023, adică în ziua a 29-a din cele 30 de zile ale termenului de preaviz, ceea ce consideră tardiv și ilegal. Completul judiciar, la capitolul dat subliniază că, conform legii, termenul de preaviz este de 30 de zile, nu termen de propunere a unei funcții. Propunerea de funcție la 11.07.2023 (ziua 29) este legală, fiind făcută în cadrul procedurii de preavizare, în cadrul termenului legal. Nicio dispoziție legală nu obligă angajatorul să propună funcția în primele zile ale preavizului.

Totodată, apelantul a invocat că, funcția de Ofițer superior al Unității de control al frontierei „Giurgiulești” nu este echivalentă cu funcția deținută, necorespunzând calificării și experienței profesionale a reclamantului, care a activat exclusiv în domeniul investigațiilor. Contrar argumentului apelantului, Completul judiciar menționează că, funcția de ofițer superior al Unității control al frontierei – SPF „Giurgiulești” este o funcție publică cu statut special în cadrul aceleiași autorități (IGPF), echivalentă ca rang și statut juridic. Nu există obligația ca noua funcție să fie identică în atribuții. Transferul se face „într-o funcție

echivalentă”, nu „identică”. Apelantul a fost propus într-o funcție compatibilă cu statutul, gradul și pregătirea sa generală. Mai mult, Sergiu Bezpali nu a invocat în perioada preavizului imposibilitatea obiectivă de exercitare a funcției propuse din punct de vedere profesional. Refuzul a fost exprimat după semnarea acordului de acceptare.

Totodată, instanța de apel menționează că, legea nu impune angajatorului obligația de a propune un post/funcție într-o ”localitate apropiată de domiciliul angajatului”.

A mai invocat apelantul pretinsa „semnare sub presiune a acceptului”, însă în acest sens nu a fost adusă nicio probă obiectivă care să demonstreze pretinsa constrângere. Din contră, există semnătura reclamantului pe acord, iar retragerea ulterioară a acceptului nu are efect nulitatea asupra actului anterior exprimat .

În lumina celor expuse, Completul judiciar specializat concluzionează că prima instanță just a conchis asupra netemeiniciei pretenției reclamantului cu privire la anularea Ordinului nr.516/ps din 01.09.2023 „Cu privire la încetarea raportului de serviciu”, precum și a pretențiilor subsecvente.

Urmare a constatărilor detaliate supra vis-a-vis de circumstanțele faptice ale cazului dedus judecării în ordine de apel, Completul judiciar specializat concluzionează că, argumentele expuse de către Sergiu Bezpali în cererea de apel sunt lipsite de substanță obiectivă, iar instanța de fond - reieșind din cumulul probelor administrate, a soluționat cauza sub toate aspectele de fapt și de drept, în consecință hotărârea emisă fiind legală şi întemeiată.

Prin prisma acestor constatări, Completul judiciar concluzionează că la caz dubiul judiciar a fost înlăturat, netemeinicia cerințelor părții apelante a fost demonstrată, iar argumentele invocate de către apelant poartă caracter pur formal.

Exercitând controlul judecătoresc asupra stării de fapt și de drept care rezultă din raportul juridic de contencios administrativ, Completul judiciar specializat din cadrul CA Centru notează că dosarul nu conţine vre-un element susceptibil să o facă să ajungă la o altă concluzie în prezenta cauză.

Sintetizând cele detaliate mai sus, statuând cu certitudine că argumentele părții apelante sunt neîntemeiate, iar hotărârea instanţei de fond este legală și întemeiată, Completul de Contencios Administrativ conchide a respinge apelul declarat de Sergiu Bezpali şi a menţine hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 15.05.2024.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin (1) lit. a) Cod administrativ, art. 389-390 CPC, Completul de Contencios Administrativ din cadrul Colegiului Civil, Comercial şi de Contencios Administrativ al Curţii de Apel Centru

D E C I D E :

Apelul declarat de Sergiu Bezpali, ***se respinge.***

Se menține hotărîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 15.05.2024.

Decizia este executorie de la emitere, însă poate fi contestată cu recurs la Curtea Supremă de Justiţie.

Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiţie în termen de două luni.

Președintele completului,

Judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Dașchevici Grigore

Bostan Angela